

ولادت امام حسن مجتبی (ع)

1401-1-27

ولادت امام حسن مجتبی (ع)

امام حسن علیه السلام نیمه ماه مبارک رمضان بنا بر مشهور ، روز میلاد مسعود امام حسن مجتبی علیه السلام سبط اکبر رسول خدا صلی الله علیه وآله و سرور جوانان اهل بهشت است .

بعد از آن که آن حضرت متولد شد ، امیرالمؤمنین علیه السلام او را نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله برد ، آن حضرت زبان مبارک خود را در دهان او نهاد ، و او شروع به مکیدن زبان رسول خدا صلی الله علیه وآله نمود ، سپس رسول خدا پرسید آیا برای او نامی نهاده اید ؟ امیر مؤمنان عرض کرد : بر شما در نام او سبقت نمی گیرم آن حضرت نیز فرمود : من هم بر پروردگار خود سبقت نمی گیرم . پس خداوند متعال جبرئیل را نازل کرد و فرمود : از برای محمد پسری متولد شده ، سلام مرا به او برسان و تهنیت و مبارک باد بگویی و بگو که علی نسبت به تو به منزله هارون است نسبت به موسی ، پس او را به اسم پسر هارون نام گذاری نما ... و اسم پسر هارون به زبان عربی « حسن » است .

به اعتراف شیعه و سنی او یکی از پنج نفری است « حضرت محمد صلی الله علیه وآله و حضرت علی و حضرت فاطمه و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام » که آیه شریفه تطهیر در شأن آنان نازل شد.

او کسی است که خداوند عالم هر رجس و پلیدی را از روح او زدود و قلبش را به طهارتی مطهر فرمود که خزینه اسرار کتاب او باشد . همچنین شیعه و سنی روایت نمودند که خداوند به وسیله امام مجتبی و برادرش امام حسین علیهما السلام بهشت را زینت نموده است . هنگام وضو بندهای بدن آن حضرت می لرزید و رنگش زرد می گشت ، از آن حضرت سؤال شد ، فرمود : حق است بر هر کس که نزد پروردگار عرش بایستد ، که رنگ او زرد شود و بندهای بدنش بلرزد.

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از پدر خود از امام زین العابدین علیه السلام روایت می فرماید : که حسن بن علی عابدترین اهل زمان خود بود ، زاهدترین و فاضل ترین آنان بود ، اگر حج می نمود پیاده و گاه پا برهنه می رفت ، و هر گاه مرگ را به خاطر می آورد گریه می نمود ، و اگر قبر را به یاد می آورد می گریست ، و اگر برانگیختن قیامت را به یاد می آورد ، می گریست و اگر عرض بر خداوند تعالی را به یاد می آورد غش می کرد ، و اگر به نماز می ایستاد بندهای بدنش می لرزید ، و اگر بهشت و دوزخ را به یاد می آورد همچون مار گزیده مضطرب می شد و از خدا بهشت را مسألت می نمود و از آتش دوزخ به خدا پناه میبرد و از قرآن آیه « یا ایها الذین آمنوا » نمی خواند مگر این که می گفت : لیبک اللهم لیبک، و در هیچ حالی از احوالش دیده نمی شد مگر این که ذاکر خداوند سبحان بود و زبانش راستگوترین مردم و پیامش فصیح ترین آنان بود .

حلم آن حضرت همچون آفتاب برای دوست و دشمن آشکار است ، از جمله چنین نقل کرده اند : معاویه، مروان را عامل مدینه کرد ، و او هر جمعه بر منبر به امیرالمؤمنین علیه السلام ناسزا می گفت ، چون امام علیه السلام از دنیا رفت ، زیر جنازه آن حضرت گریه می کرد . امام حسین علیه السلام رفتار او را در حیات آن حضرت به او تذکر داد که چه مصیبت ها که بر او وارد کردی ، گفت : با کسی آن رفتار را کردم که حلم او از کوه سنگین تر بود . کسی که دشمن ، بردباری او را این چنین بستاید ، و ابر عداوت ، حجاب آفتاب کمالات او نشود و دشمن بر او اشک بریزد ، جا دارد که چشم روزگار بر او خون گریه کند .

از رسول خدا صلی الله علیه وآله روایت شده است که : هر کس بر او « حسن » گریه کند ، چشمش کور نشود در روزی که چشم ها کور می شود ؛ و هر کس بر او محزون شود ، قلب او محزون نشود در روزی که قلب ها محزون می شود ؛ و هر کس او را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط نمی لرزد ، روزی که قدم ها در آن روز می لرزد.

شایسته است کسانی که به زیارت حرم مطهر ائمه بقیع علیهم السلام مشرف می شوند همراه با خضوع و خشوع و با پای برهنه در آن مزار مقدس وارد شوند و قبر مطهر امام مجتبی علیه السلام را در کنار قبور مطهر سه امام دیگر زیارت کنند. صلوات الله علیهم اجمعین. پنج حدیث از کلمات نورانی امام مجتبی علیه السلام :

ما تشاور قوم إلا هدو إلى رشدهم .

هیچ مردمی مشورت نکنند مگر این که به رشد و درستی رهبری شوند .

الخير الذي لا شرفيه : الشكر مع النعمة و الصبر على النازلة .

خیری که شر ندارد شکرهمراه با نعمت است و صبر بر مصیبت و ناگواری

وسئل عن المروة ؟ فقال : شیخ الرجل علی دینه ، و اصلاحه ماله ، و قیامه بالحقوق

از حضرت سؤال شد مروت چیست ؟ فرمود : دریغ کردن شخص بر دینش « مواظبت بر دینش » و اصلاح نمودن مالش ، و برپاداشتن حقوقش .

الفرصة سريعة الفوت ، بطیئة العود .

فرصت به سرعت فوت می شود ، و به کندی بر می گردد.

عليكم بالفكر فإنه حياة قلب البصير و مفاتيح أبواب الحكمة .
تفكر نمائيد كه فكر ، حيات قلب شخص با بصيرت است و كليل درهاي حكمت